

Občané volají po vládě schopných politiků

Na druhé protivládní demonstraci občané 28. září na Václavském náměstí opět buráceli jako hurikán a opět žádali demisi protilidového kabinetu premiéra Petra Fialy (ODS). Mnozí jakoby úpěnlivě hleděli k soše svatého Václava na koni s toužebným očekáváním, že už brzy vyjede na pomoc českému národu z útrob Blaníku se svými rytíři.

Protestujících lidí tu byla téměř stovka tisíc. Ke konci tří a půl hodinové akce, konané pod názvem REVOLUCE BEZ NÁSILÍ a Česká republika na 1. místě, pořadatelé sdělili jejím účastníkům, že 10. října odevzdají – spolu s nimi – podpisy do rukou prezidenta republiky Miloše Zemana. Žádají předčasné parlamentní volby a do doby jejich konání vládu odborníků, kteří by naši zemi vyvedli z nynější krize.

Společně s pražským protestem bouřily protivládní protesty desítek tisíc lidí 28. září rovněž v Brně, Plzni, Ostravě, Liberci, Čes-

mě vem si svetr, vždyť ho nosí i náš Petr.“ „Konec“ vlád nemocných duchem, rozumem a charakterem.“ „Karle Kryle, už zase ryjeme držkou v zemi.“ „To je binec! Děláme z Česka chudobnec!“ „Základny USA do USA!“ „Stop zdražování!“

Ničí vlastní lidi!

Lidské moře na Václaváku aplausem a souhlasným křikem ocenilo vystoupení europoslankyň Kateřiny Konečné, předsedkyně ÚV KSČM, která na podiu očitovala aktuální vyjádření někdejšího ministra Miroslava Kalouska na sociální síti, který demonstrantům vypálil cejch proruských náčků. Zdůraznila, že se stydí za tuto vládu.

„My jako komunisté jsme tu dnes proto, že tahle vláda vede Českou republiku do háje a ničí vlastní lidi. Rozdává jim žebračky a jakkoliv jim nepomáhá. A je třeba to opakovat tak dlouho, dokud nezačnou něco dělat nebo

V záplavě státních vlajek naši vlastní bouřili nespokojení občané

FOTO (2x) - Internet

Zachovejme jednotu!

Revoltující souhlasně přijali i proslov Josefa Skály, kandidáta vlastenců na pražský Hrad a předsedu Institutu české levice. Nejprve se zeptal lidí, zda máme sílu provést nenásilnou revoluci, v jejímž duchu se demonstrace koná? Odpovědi mu byla souhlasná ozvěna! A Skála dodal, že toho je možné dosáhnout, „když zachováme jednotu od nás z levého pólu české politiky napříč spektrem až po vlasteneckou a demokratickou pravici. Uděláme to?“ otázal se. A demonstranti opět souhlasně zaburáceli!

„Musí nás být co nejvíc. Jinak nám hrozí, že tato vláda nás skutečně vtáhne do války s jadernou velmocí,“ varoval Skála. „Nebo to nechá dojít tak daleko, že přestane proudit plyn a přestane jít elektrický proud. Pak bychom se ani nesešli. Musíme tomu předejít,“ dodal.

„Jóóó“ zaznělo mu v ústrety. „My to neděláme, že bychom jim záviděli ty prachy u těch koryt. My to děláme proto, že chceme republiku úplně jinou. Potravinově soběstačnou a bezpečnou. S dostupnými byty pro normální lidi. Být zpátky mezi velmocemi světově průmyslového horního patra. Suverénními hráči extraligy světového průmyslu. Tam všude už jsme byli. A budeme tam znovu. Slibte si, že nedáte pokoj, dokud toho nedosáhneme,“ vyzval lidi Skála.

Green Deal nám škodí

Rovněž údernou řeč pronesl Jaroslav Foldyna, poslanec za Stranu přímé demokracie: „Vláda Petra Fialy říká, že jsme ve válce, říká, že jsme teď v krizi. Ale to oni

vedou válku se svými občany, oni vytvořili krizi, tím, že přijali Green Deal, tím, že platíme emisní povolenky a ožebračují český národ. Je přesto jediné poselství: Chceme demisi vlády, podpornou vládu úředníků a odborníků a předčasné volby!“

Vítová, předsedkyně Aliance národních sil vyčetla vládě, že zavléká naši zemi do války, ale český lid chce mír. Obvinila vládu ze snahy ekonomicky zlikvidovat náš stát, náš průmysl, naše rodiny a naše životy. „My, kteří jsme se zde narodili a slovy básníka máme povinnost chránit naši zemi, námi milovanou v kolébce nám danou.“

Z úst evangelíka Ivana Novského zaznělo: „Vláda klame občany. Zastropování cen elektřiny nebude s ohledem na její distribuci ve výši 6 korun za kilowatthodinu, ale na úrovni 9 až 11 korun.“ Dle energetika Vladimíra Štěpána to je „habaďura na občany. Jiný vystupující vyslovil krutou pravdu: „Krise je důsledek politiky bruselského establishmentu, který nás vtáhl do programu Green Deal. Vede k likvidaci českého průmyslu. Pražané platí za elektřinu nejvíce ze všech metropolí v Evropě! Dvakrát více než v Bratislavě, třikrát více než obyvatelé Bernu, čtyřikrát více než v Oslu. Přitom ČR byla v 1. pololetí největším výrobcem elektřiny. Česká vláda se musí více brát za naše občany!“

Nechme si rodinné stříbro, voly ne!

„Svatý Václav zachránil naši zemi před anexí Sasů,“ připomněl historický fakt jeden z řečníků. „Tím, že slíbil roční poplatek 120 volů a 500 hřiven stříbra. Je smutným faktem, že po tisíci a sto letech jsme na tom téměř stejně. Stále musíme platit za naši svěbytnost západním korporacím, které nás vydírají. Jediný rozdíl je v tom, že jim platíme už jenom tím rodinným stříbrem a těch 120 volů si necháváme tady doma! A proto navrhuji, pojďme to otočit: pojďte si nechat to rodinné stříbro tady a těch 120 volů jim tam poslat!“

Děkan Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze Miloslav Ševčík sdělil, že naše republika se nachází v nejhorší hospodářské situaci v historii. Vyzval ke zrušení sankcí proti Rusku. Je přesvědčený, že „více to poškozuje nás než Putina, čehož je důkazem Gazprom, který vykazuje rekordní zisky.“ Zdeněk Janděšek ze společnosti Rabbit Trhový Štěpánov varoval, že s cenami energií porostou i ceny potravin. „Ti, kteří je produkují, jsou předmětem dehonestace a likvidace. Zavládl zájem, aby se tu neprodukovaly potraviny a v rámci Green Dealu se odstranili všichni, kdo se na jejich výrobě podílejí. Ve vládě chybí skuteční odborníci. Jsou tu negramoti,“ řekl. JAN JELÍNEK

kých Budějovicích nebo Karvině či v Havířově. V závěru pražské revolty zazněla výzva ke svolání referenda o nákupu plynu přímo z Ruské federace. Petice za odvolání vlády dle článku 62 písmena A Ústavy České republiky je k podepsání na www.naprvnimiste.cz. Prezident má dle pořadatelů možnost odvolat vládu jako celek nebo jenom jejího premiéra, čímž by padl kabinet celý. Další výzva pořadatelů byla adresována nynějším poslancům Parlamentu ČR. Protože „podlehli globalistickým strukturám,“ jejichž snahou je, „přesun bohatství od lidí k elitám,“ vyzývají poslance, aby opustili své strany „ale ponechali si svůj mandát a stali se „národními poslanci“, zodpovědnými přímo lidu České republiky.

Rozezlení občané nejčastěji skandovali na adresu vládních mocipánů: „Demisi, demisi...“ „Hanba!“ „Svobodu.“ Promlouvaly i jejich transparenty: „Proti zi-

než pustí někoho schopnějšího a o to nám všem jde. Chceme demisi!“ zdůraznila Konečná.

Vlnobití hlasů oceánu lidí vzbudil v projevu vojenský analytik Martin Koller, když prohlásil, že náš národ protřpěl tři okupace. „Ta první národ svírala „rakouská, trvající 300 let. Naše vojáky posílali do cizích válek. Druhá okupace byla od říšských Němců, a ta naštěstí trvala jen šest let. I tak ale stála životy 400 tisíc životů našich lidí, o hmotných škodách ani nemluvě. Třetí okupaci zažíváme dnes, kdy jsme vstoupili do Evropské unie,“ a podle Kollera není ničím jiným než další německou říší. „Je to další období, kdy nás vyžirají, dělají z nás otroky – promiňte mi to slovo, bílé negry, a zatahují nás do cizích válek. Nečekal bych, že bych po roce 1968 někdy pozitivně hleděl na Rusko, ale šokuje mě, kolik zemí podporuje ukrajinský fašismus.“

Přijďte k Edvardu Benešovi

Na pražském Loretánském náměstí u sochy druhého prezidenta Edvarda Beneše se v pátek 28. října od 9:30 hodin koná vzpomínkový akt při příležitosti 104. výročí zrodu samostatné Československé republiky. Občany na akt zve Slovanský výbor ČR. Promluví jeho předseda docent Jan Minář.

Jednání už bude bez von Leyenové a Jany Černochové

Válka na východě se dál zdárně rozvíjí a zřejmě, nebylo-li by dodávek nejmodernějších zbraní na Ukrajinu, tedy i z českých skladů, by už dávno skončila. Ruský cíl zřejmě nebyl zcela naplněn, ukrajinský vykřikovaný současným ukrajinským prezidentem, se zdá naprosto nereálným. Kam tedy „svět“, protože NATO a Evropská unie, „svět“ vlastně reprezentují, a Rusko chtějí dojít, aby konečně zbraně přestaly mít hlavní slovo? Obavy obyvatel planety z toho nejhoršího se přece nesmějí naplnit.

Co vlastně bylo na začátku? Připomeňme si to. Začneme rozbitím Sovětského svazu v devadesátých letech. Příčiny nechme stranou, gorbáčovský kolos nevydržel nápor nacionalismu, ekonomického zaostávání a ideologické diverze. Rozpadl se. Osobně napomohl „car Boris“ a lidé kolem něj, kteří začali toužit nejen po moci, ale po větším majetku. A tak za stálého tlaku ze Západu velkostát SSSR skončil Bělovežskými dohodami a krok za krokem „poločas rozpadu“ přestal být jen poločasem. Ukrajinské vedení, jeden z hlavních strůjců nacionalistické síly ze západních oblastí země krok za krokem pronikaly do vedení země. Už nestačilo odhalování pomníků Banderovi a dalším spolubojovníkům nacistů z doby 2. světové války a odstraňování památek na sovětské, zvláště pak „vlastenecké“ období, ale začalo zaškrcování demokracie a rozdělování země na panství jednotlivých oligarchů. To vše za přispění evroamerického západu, jenž pochopil, že Rusko lze nejvíce oslabit ne odtržením od něho pobaltských a zakavkazských státeků, či řízeným návratem některých asijských sovětských republik k islámu, ale zničením svazku s Ukrajinou. Když pak do čela země byl zvolen Janukovyč, muselo dřív či později dojít „na lámání chleba“. A také došlo. Jankukovyč pochopil, že ekonomicky, historicky i jazykově je Ukrajině bližší Rusko než Unie a podle toho se zachoval. Pro EU to však bylo znamením, že je nutné zmáčknot „červený knoflík“ a tak napomohla k vyprovokování Majdanu. Ne nadarmo v oněch vyjatých dnech pro Ukrajinu tam přijel i náš předseda parlamentního výboru Schwarzenberg a porůznu pak tak další představitelé Spojených států a NATO. Střelba vyprovokovaná kýmsi měla pozvednout světové veřejné mínění a také pozvedla. Jen si nikdo nevšiml, že vládu po Janukovyčovi převzali lidé svázaní se Západem, zvláště pak mající občanství USA, Izraele či některé země Unie.

Jenže ne celá Ukrajina byla převratem nadšena. Byli ti, co předvídali, co přijde. Skutečně ty síly také brzy po Majdanu zakázali nebo zakázali jejich činnost. Tak z volebních seznamů zmizela Komunistická strana Ukrajiny a další protimajdanovské strany. Zbyl jen jediný směr uvažování – proevropský, tedy proamerický, ostatní byly postupně dokonce zakazovány. Nechci rozebírat další kroky dal-

Černomořská zátoka v Sevastopolu na poloostrově Krym

Zdroj: jedemedoruska.cz

ších tzv. proevropských vlád, ani to, jak si je „Evropa“ podbízávě udržovala. Prostředky, které jim zcela zdarma poskytovala, se ovšem ztrácely neznámo kde. Tak se stala bezedným košem, v němž se ztrácely miliony. Jenže roztržka s Ruskem Spojeným státům a Evropské unii za to stála a stojí.

Důsledkem Majdanu bylo oficiální prohlášení Krymské vlády, která měla jistá privilegia oproti jiným oblastem země, že za této situace odejde ze svazku Ukrajiny. Měla k tomu i zdůvodnění – několik uskutečněných referend a to dokonce v období před Majdanem, ale o tom jsem již psal v předchozích číslech Slovanské vzájemnosti. Nakonec na Krymu proběhlo další referendum a v něm se 96 % voličů z 86 %

ské příslušnosti. Také u nás jsme zažili kdysi podobné období. Proč tento fakt se neuvádí nyní jako argument? Protože se nehodí lidem typu Zelenského a NATO.

Tyto dva regiony a některé další z východu se odmítly podřídit vítězům z Majdanu. Jejich tamní vůdci však nebyli dost rychlí. Společali, že demokracie je na Ukrajině stále platná. Jenže už začaly rozhodovat zbraně. Nacionalistické nebo polofašistické bojůvky ze západu byly už před Majdanem připraveny a velmi rychle se přesunuly na východ. Za pomoci armády, která měla už nové velitele, byl pacifikován Charkov, Mariupol a značná část odmítajících oblastí. Teprve doslova „za pochodu“ se vzpamatovali představitel Doněcka a Luhanska a vytvořili

Pohled na jedno z míst Kyjeva, hlavního města Ukrajiny

Zdroj: internet

účastníci se voleb rozhodlo pro odchod z Ukrajiny a následně pak k připojení k Ruské federaci. Námitka, že všechno bylo již pod dohledem ruské armády, je nesmysl. Ruskojazyční krymští obyvatelé měli své narychlo vybudované dobrovolné oddíly a někdo se musel postavit případné vojenské akci majdanských vzbouřenců. A tak bylo zabráněno zásahu zvenčí anebo z krymských kasáren ukrajinské armády. Navíc velká část vojáků, kteří pocházeli z Krymu, se připojila ke zmíněným oddílům.

Něco jiného bylo na východě země, která byla ruskojazyčná. Dnes se tvrdí, že většinově Luhanskou a Doněckou oblast obývali Ukrajinci, ne Rusové, tedy neruskojazyčné obyvatelstvo a dotvrzuje se to sčítáním lidu z roku 2001. Jenže v té době se ve zdejších regionu mluvílo převážně rusky. A i ten, který zaškrtl slovo Ukrajinec, za svůj mateřský jazyk uvedl ruštinu. A slovo „Ukrajinec“ bylo spíše označením regionálně zem-

domobranu, která se postavila nezákonnému vedení země. Svržení prezidenta Janukovyče pučem za podpory Západu při tom nemělo ani kapínek zákonnosti. Pokud by bylo protinatovské, jistě by „demokratická“ propaganda, a nejen ona, se mohla ukřičet a sršet nenávisť k těm, co prý porušili Helsinské dohody, Chartu OSN a morálku vůbec. Nestalo se tak. Naopak. Stali se pro „svět“ separatisty, nepřáteli „demokracie“, narušovatelí míru či dokonce Putinovou prodlouženou rukou. Už tehdy Rusko bylo obviňováno, že provedlo „anexi“ na uhlí bohatého Donbasu a poslalo sem své vojáky.

Nakonec se ovšem ukázalo, že s oněmi vojáky to není pravda a pokud jde o vojenskou techniku? Když ji Západ začal dodávat Ukrajině a podporoval protivládní puč, je těžké se nezastat ruskojazyčného obyvatelstva v obou oblastech, z nichž mnozí z těch, kteří při sčítání lidu zaškrtili slova Ukrajinec, neznali ani ukrajinštinu,

údajně svou rodnou řeč. Válka o ony dvě enklávy na východě Ukrajiny byla po osm let skutečně krutá. Minské dohody, které měly situaci uklidnit, nebyly dodržovány. Především ze strany nových ukrajinských vlád. Netvrdím, že ve všem byly přijatelné pro vedení obou lidových republik. A tak se dál střídalo přes „pásma dotyku“ a umírali lidé. Něco se muselo stát.

Řešení, které v únoru letošního roku zvolilo Rusko, můžeme sice pochopit, ale nemůžeme s ním souhlasit. Asi si jeho vedení myslelo, že válka bude krátká a Západ zaskočený její rychlostí, nebude schopen reagovat. O sankce nejde. S nimi se RF vypořádá. Horší důsledky budou mít pro Evropu. Všechno by asi proběhlo podle plánu, jenže obyvatelstvo nepřišlo ruské armádě v ústřety. Ne, že by horovalo pro Azov a další nacionalistické bataliony, pro nové nacionalistické vládcy, ale válka pro něho znamená utrpení. Rusové navíc nechtěli bojovat uvnitř měst a tak se města, větší obce a dokonce vesnice, staly pevnostkami pro ukrajinské síly. Když v krátké době západ začal dodávat nejmodernější techniku, nemohly je obsadit ani „blitzkriegem“. Na rozdíl od letadel Spojených států, která ve své „balkánské misi“ bombardovala i střed Bělehradu a ve dni odpočinku i Varvarinský most sloužící jen chodcům. Tamní mrtvé naše tehdejší pravicová vláda nelitovala. „Vojenská operace“ se tak zadržela a změnila se ve zkoušku síly „Západ x Rusko“.

Na obou stranách tedy umírají lidé. Válkou se situace nevyřešila a nevyřeší. Vždy budou poražení a vítězové, mrtví a ti, co se budou cítit jako oběti, křivdy a zase křivdy. Obojí bude překračovat generace. Postižení budou ti obyčejní, nikoli oligarchové a jejich prodloužené ruce, tedy vlády, které se jim podařilo prosadit, aby hlásaly a prováděly jejich přání a cíle. Ukrajina je přímo učebnicí toho, o čem se zmiňuji.

A jsem u současnosti, u doby, již si ruskojazyčný židovský ukrajinský prezident mohl jen přát. Jistě se ptáte, zda tato slova myslím vážně. Ano. Myslím. Vladimír Zelenskij, současný prezident Ukrajiny, je veliký manipulátor a odborník „na show“. Ví, co udělat, jak to udělat a dělá to. Navíc, i kdyby nevěděl, má vedle sebe ty

nejlepší odborníky na propagandu. Západ se činí, nešetří penězi. Zelenskij ví, že kdyby nebyla zmíněná „vojenská operace“ Ruska, trvalo by dlouho, než by se jeho zemi otevřela Evropa.

Dnes, kdo chce odejet z Ukrajiny, odjede. Bez cel a za poskytnutí příspěvku eurolunijních vlád si zakoupí to, co na Ukrajině není. Nezapomeňme, že ve většině země ani o válce nevědí, i když mnozí ji při návštěvě západu rádi využívají. Ostatně, řekněte, jak jinak by mohli sem přijet zakarpatští cikáni a nastavit dlaň: Dejte! A my dááme. Či jezdit mercedesy a bavoráky s espézetkou ze Lvova po Praze a třeba i městy na Labi? Ošetřujeme jejich nemoci zcela zdarma, tiskneme ukrajinské učebnice pro děti a uvolňujeme třídy pro jejich výuku, zajišťujeme bydlení pro statisíce, necháváme je žít zde, ale na svátky jim umožníme naplnit vlaky pro cesty domů, aby okamžitě po nich sem znovu přijeli a vyzvedli podporu, nabízíme zboží, které na Ukrajině neuvidí nakoupené v jimi přeplněných obchodech našich měst...

Nic takového by nebylo možné bez současné války na východě, jež se týká jen malé části ukrajinského území, i to je ovšem špatně. Ovšem, co je to za válku, kdy se nezházejí pouliční světla, kdy nezatahují záclony bytů, aby světlo nebylo vidět z letadel, kdy „hrdiní“ světoví státníci přijíždějí do Kyjeva, aby i do Moskvy posílali zpravodajství z jejich setkávání se Zelenských uskutečňované v osvětlených síních kyjevského prezidentského paláce? Pamatuji válku. Byl jsem dítětem, ale pečlivě polepená okna neprůsvitným papírem si často dodnes připomínám.

Nejde ovšem jen o jednotlivce využívající „nabídky“. Jde o přispěvky Unie, o zbraně, munici a proviant, za něž Ukrajina nemusí nikomu platit, o výhody, na jaké by jeho země nikdy nedosáhla. Slyšel jsem, že to vše skončí, až „Rusko bude poraženo“. Nevím, zda bude poraženo, zatím nic nesvědčí o tom, že slib Zelenského, že „osvobodí“ nejen východ země, ale i Krym navrátí pod jurisdikci Ukrajiny, by mohl dodržet.

Rusko neprohrává. To by každý měl mít na paměti, když chce současný konflikt vyřešit zbraněmi, tedy i paní Černochová. Odpusťme jí její neznalosti, nebyla nikdy „na vojně“ a vítězit nad mapou položenou na stole, je o mnoho snazší, než v širých plánech nebo ulicích měst. Navíc se při tom neumírá a lze si dokonce obléci přitažlivý kostým.

Takže pro Zelenského je současná válka darem z nebes, který by se nikdy nemohl naplnit, kdyby se na východě země nezačalo střílet. A pokud se nezasedne k jednacímu stolu, může být stále králem Davidem Ukrajiny. Pak ovšem všechno pochopitelně může být jinak. Na rozdíl od něj, také západní politici jednou pochopí, jaké břemeno si přivázali ke svým nohám, ale to už bude bez von Leyenových a pokud jde o nás bez Petra Fialy a Jany Černochové.

JAROSLAV KOJZAR

Egon Krenz: „Zradil nás Gorbačov“

Exkluzívny rozhovor z roku 2019 pre list „Argumenty i fakty“

Autor: Georgij Zotov

Zdroj: Argumenty i fakty (odkaz tu: https://aif.ru/society/history/posledniy_glava_gdr_egon_krenc_nas_predal_gorbachyov)

Prečo žili víťazi nad fašizmom v ZSSR horšie ako Východní Nemci? Prečo Brežnev odmietol dodávať Honeckerovi ropu? Ako sovietski vojaci zaobchádzali s obyvateľstvom Nemecka? Na ostré otázky dostal redaktor žurnálu Argumenty i fakty otvorené odpovede.

82ročný bývalý generálny tajomník Jednotnej socialistickej strany Nemecka (tento post zastával po tom, ako bol od moci odstránený Honecker, teda od októbra po december roku 1989) a bývalý predseda Štátnej rady Nemeckej demokratickej republiky Egon Krenz teraz žije v dedine Dierhagen. Poprosil ma, aby som mu dal 120 euro na benzín na cestu do Berlína kvôli tomuto interview: „Prepáčte, nechcem od vás brať peniaze, ale, žiaľ, hoci som viedol štát, moja terajšia penzia je ako u upratovačky“.

V predvečer 30. výročia pádu Berlínskeho múru Krenz súhlasil so stretnutím s novinárom z Ruska aby mu porozprával o podrobnostiach konca NDR, no vyslovil svoj názor aj na iné témy: konfrontáciu medzi Ruskom a Západom, totálne skreslenie výsledkov druhej svetovej vojny a podobne.

Rusi s nožmi v zuboch

Georgij Zotov: Ako bude lepšie vás oslovovať, pán Krenz alebo súdruh Krenz?

Egon Krenz: Samozrejme, lepšie bude súdruh Krenz (smeje sa). A určite dodajte, že som „veľký priateľ Sovietskeho zväzu“.

Ach, na to nezapudnem. Chcel by som sa vás opýtať: Za pár dní tomu bude 30 rokov odvtedy, čo sa začali masové manifestácie v Berlíne, ktoré viedli k pádu režimu Ericha Honeckera a ku koncu NDR. Bolo možné zachrániť Východné Nemecko?

Bohužiaľ, nie. NDR nemohla existovať bez ZSSR ani ekonomicky, ani politicky. A ako si spomínate, ZSSR sa za krátky čas rozpadol aj sám. Viete, keď sa skončila druhá svetová vojna mal som 8 rokov. Pamätám si toto: u nás v meste umiestnili na stenu doma veľký plagát s portrétom Josifa Stalina a jeho citátom: „Hitlerovia prichádzajú a odchádzajú, ale nemecký štát a nemecký národ ostávajú“. Už ako chlapec som to pochopil. ZSSR vnímal Nemecko ako jednotný štát a nechystal sa trhať ho na polovicu. No došlo k sporu so spojencami, vzniklo NATO a všetko sa nakoniec skončilo ináč.

Mimochodom, v štyridsiatom piatom mali Nemci veľký

Egon Krenz (vpravo) v rozhovore s redaktorem Georgijem Zotovom

strach, že prídu zlí boľševici a všetkých podrežú. Báli sa vojakov Červenej armády?

Samozrejme, že sa báli. Nacistická propaganda vyhlásila: „Rusi sú „Untermensch“, podľudia. Po meste vylepili plagáty v ktorých boľševikov vyobrazili s nožmi v zuboch. No ja som videl iných Rusov. Vedľa nás žil sovietsky poručík, prekladateľ veliteľskej kancelárie a on sa s nami delil o jedlo. Nikdy nezapudnem na prvé ruské slová vo svojom živote: „chlieb, kaša, masť“. Raz so mnou tento dôstojník sedel na schodoch domu, písal si melódiu a hovorí mi: „Spievaj“. Odpovedal som mu, že nepoznám slová. On sa čudoval, veď to je Goethe, Divoká ruža. Takže som o Goethem prvý krát v živote niečo počul od Rusa a nie od Nemca.

A ako sa naši vojaci správali k obyvateľstvu Nemecka? Ak človek číta články v západnej tlači, všade nachádza tvrdenia: Rusi vo veľkom znásilňovali a zabíjali.

Červená armáda prišla do Nemecka nie z vlastnej slobodnej vôle: veď nacisti doniesli veľké utrpenie do Sovietskeho zväzu. Je samozrejme, že v srdciach mnohých Rusov horela nenávisť. Každý, koho tieto skutočnosti poburujú, nech sa zamyslí nad krvavými zločinmi nacistov na území ZSSR. Ja osobne som v našom meste nijaké zverstvá červenoarmejcov nevidel, naopak. Oni rozdávali Nemcom jedlo z poľných kuchýň, bol to ľudský postoj. Poviem to čestne – je možné, že nie všade sa to dialo takto. No ja hovorím o veciach, ktoré som videl na vlastné oči a môžem povedať

dať „spasibo“ sovietskym vojakom za ich dobrotu.

Robia z vás zlých

Ešte jedna otázka na vás ako na očitého svedka. V posledných rokoch miestni historici vo Veľkej Británii opakovane vyhlasovali: vraj vojáci Červenej armády znásilnili v Nemecku 2 milióny žien. Videli ste obeť násilia v takomto rozsahu?

Samozrejme, že nie. Títo pseudohistorici amatéri majú jeden zámer – vykresliť Rusov ako zlých ľudí. Viem určite toto: aj v americkej zóne dochádzalo k znásilňovaniu nemeckých žien, podobne to bolo v britskej i francúzskej zóne okupácie. No o tomto sa na Západe otvorene nehovorí, ale Rusov robia vinných za všetko. Nedávno sa vo Francúzsku uskutočnili spomienkové podujatia týkajúce sa výsadku spojencov v Normandii 6. júna 1944. A tu sa už ani nespomína otvorenie druhého frontu! Pretože ak toto bol druhý front, kde že len mohol byť celé tie roky ten prvý? Stalo sa bežným, že sa pravda o sovietskej strane, ktorá stratila milióny životov a dlhý čas niesla samotná celé bremeno vojny, zamlčuje. Znásilňovania sa v sovietskej zóne okupácie stávali tak, ako v každej vojne, to treba priznať. No potom si však priznajme súčasne: ich množstvo sa nehanebne zveličuje.

Áno, história druhej svetovej sa proste prepisuje. Ona sa nie že len prepisuje, ona sa úplne prekrúca tak, ako sa to nedialo počas dlhých rokov. Je očividné, že množstvo politikov Nemecka opäť ochorelo na rusofóbiu.

(Pokračovanie na s. 7)

Neušlo nám

■ Civilizace na křižovatce

Lidstvo se ocitlo na jakési „křižovatce T“, kdy možnosti volby jsou pouze dvě. Svým pohledem se podělil ruský ministr zahraničních věcí Sergej Lavrov na zasedání Organizace spojených národů: „Dnes se řeší otázka budoucnosti světového uspořádání, to je jasné každému nezaopatřenému pozorovateli. Otázkou je, zda bude tento řád pouze s jedním hegemonem, který nutí všechny žít podle svých notoricky známých „pravidel, která jsou výhodná je pro něj, anebo to bude demokratický spravedlivý svět, svět bez vydírání a zstrašování nepřizpůsobivých, bez neonacismu a neokolonialismu.“ Rusko si dle něj zvolilo druhou cestu rozvoje.

■ US Army – Jaká je realita?

Mark Esper, americký ministr obrany v Trumpově administrativě, zveřejnil článek o prohlubující se krizi v americké armádě. Dle něj pouze 23 % mladých Američanů je schopno sloužit v armádě. Zbytek nevyhovuje kvůli obezitě, psychickým problémům nebo drogové závislosti. Jen 9 % z nich chce sloužit. Kvůli nedostatku rekrutů je americká armáda nucena snížit svůj status na 445 000 vojáků, což je nejméně od roku 1940. Výsledky vstupních testů armády se za poslední dva roky zhoršily o 10 %. Pentagon musí přijímat rekruty bez vzdělání a s intelektuálními problémy. Pentagon pro ně zřizuje speciální základnu, která je má připravit ke službě. Esper to označuje za systémovou krizi armády, jejíž normální fungování v americké společnosti, která se nachází v kulturní válce, je stále obtížnější. Upozorňuje na ztrátu důvěry armádě ve společnosti.

www.armytimes.com

■ Genocida civilistů u soudu

Leningradský oblastní soud projednával případ genocidy civilistů během II. světové války. Slyšení bylo soudním procesem s živými svědky. Těmi byli přeživší, kteří zažili hrůzy nacistické okupace v Leningradské oblasti. Byly představeny nové archivní dokumenty, které odhalují nevyvratitelné skutečnosti o genocidní politice nacistických okupantů. Nemocní a zdravotně postižení byli systematicky vyhlazováni. 850 pacientů psychiatrické nemocnice Kaščenko dostalo smrtící injekce. V lednu 1942 bylo na území Markarjevské pustiny zastřeleno 248 zdravotně postižených žen. Děti byly vystaveny fyzické likvidaci se zvláštní krutostí. V roce 1942 zemřelo nejméně 200 mladistvých vězňů dětského tábora v osadě Vyrica poblíž Gatčiny v důsledku nelidských podmínek, nemoci, trestů a nucených odběrů krve. Byli zde vězněni děti ve věku od 3 do 14 let. Děti byly krmeny plesnivými potravinami a někdy i masovým odpadem. Za sebemenší přestupek následoval krutý trest, zabavení večere, bití holí nebo bičování, samotka. Mrtví byli pohřbíváni uvnitř i vně tábora. Na konci roku 1943, kdy německá armáda ustupovala, byli ti, kteří přežili, odvezeni do Německa.

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Musk popudil Kyjev

Americký miliardář Elon Musk, jehož raketa vynesla lidi do kosmického prostoru, pořádně dožhava rozpálil Ukrajince.

Předtím je však opakovaně podporoval. Musk totiž prohlásil, že by se Ukrajina měla vzdát Krymu a stala se „neutrálním státem.“ Přitom poukázal na špatné roz-

hodnutí Nikity Chruščova, někdejšího nejvyššího představitele SSSR, za jehož vlády došlo připojení Krymu k sovětské Ukrajině. Musk rovněž našťaval kyjevské vládcy, když vyslovil názor, že „vítězství Ukrajiny v totální válce (s Ruskem) je málo pravděpodobné.“ (jel)

Smrtící výbuch

Z výbuchem zasaženého Krymského mostu se vznášela oblaka kouře

FOTO ČTK/AP

Na Krymském mostě, spojujícím Rusko s Krymským poloostrovem, se 8. října po explozi a požáru několika cisteren zřítíla do moře část vozovky.

Ruský protiteroristický výbor tvrdí, že oheň zažehl výbuch bomby nastražené v autě, napsal server BBC. Při incidentu zahynuli tři lidé. Požár se podařilo uhasit. Most je strategicky klíčový pro zásobování ruské armády v konfliktu s ukrajinskými vojsky na jižní frontě. Po několikahodinovém přerušení byl po mostě obnoven silniční provoz a vpodvečer obnoven i provoz železniční. Jak řekl mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov, tak prezident Vladimir Putin pověřil předsedu vlády vytvořením

komise pro vysvětlení důvodů a likvidaci následků v případě Krymského mostu. Prezident zároveň podepsal dekret, kterým nařídil zpřísnit zabezpečení mostu i infrastruktury, jež na Krym dováží elektřinu a zemní plyn. „Reakce kyjevského režimu na poškození civilní infrastruktury ukazuje jeho teroristickou povahu,“ uvedla mluvčí ruského ministerstva zahraničí Marija Zacharovová. Šéf ruského vyšetřovacího výboru Alexandr Bastrykin prohlásil, že za teroristickým útokem jsou ukrajinské speciální služby, kdy jako spolupachatelé vystupují ruští občané a cizinci. Podezřelí již byli identifikováni.

Blesk.cz, iportal24.cz

Ceny se snižují

Novinář britského deníku The Sun Will Stuart navštívil Moskvu, aby zjistil podrobnosti o tom, jak fungují protiruské sankce. Z jeho článku vyplývá, že byl šokován „zničeným“ ruským hospodářstvím, což vyjádřil přímo v nadpise. Píše, že zatímco v Moskvě se ceny na některé produkty snižují, Angličani trpí prudkým nárůstem inflace, tedy zdražováním. Doslova píše: „Vítejte v Rusku postiženém sankcemi, kde jsou účty za vytápění a ceny potravin hmotně mnohonásobně nižší než ve Velké Británii. Ceny potravin také každý měsíc klesají a lidé Vladimira Pu-

tina oslavují, jako by válka nebyla. Náklady na potraviny a energii v Rusku tvoří jen malou část toho, co platí Britové. Navzdory tvrzením britské vlády, že se Rusové potýkají s akutním nedostatkem potravin, nakupující mohou v obchodech naložit své vozíky spoustou výrobků, které jsou dvakrát levnější než naše...“ Protože jsem letos v Rusku byl, tak mohu slova britského novináře potvrdit. Oběd v jídelně v centru Petrohradu stojí stejně jako před pěti lety. Tedy v rublech, v korunách je samozřejmě díky kurzu dražší, ale to Rusi určitě nijak neznepokojuje. mhav

Neušlo nám

■ Unikli trestu smrti

Deset zajatých cizinců v bojích na Ukrajině propustilo Rusko na svobodu. Jde o pět žoldáků Britů, dva Američany, občany Maroka, Chorvatska a Švédska. Tři z nich – Aiden Astin, obránce Azovstalu Shaun Pinner a Ibrahim Sádún, odsouzení v Doněcké lidové republice k trestu smrti, se tak se štěstím vyhnuli kulce nebo oprátce na popravišti. Z rukou kata také vyklouzli odsouzení k smrti Mathias Gustafsson, Vjekoslav Prebeg a John Harding. Všichni tři padli do ruského zajetí na jaře u Mariupolu. Mezi propuštěnými cizinci na svobodu jsou také dva žoldáci z Alabamy: Andy Tai Ngoc Huynh a Alexander Drueke. Oba bojovali na východě Ukrajiny na straně ukrajinské armády. Jak sdělil ruský ministr obrany Sergej Šojgu, na Ukrajině dál bojuje kolem 1000 zahraničních instruktorů a žoldnéřů. Asi 2000 jich zahynuli.

(ČTK, BBC, jel)

■ Výměna zajatců

Rusko propustilo v září na svobodu 215 ukrajinských válečných zajatců včetně velitelů pluku Azov, kteří vzdorovali u Mariupolu ruské armádě. Za tyto muže Ukrajinci propustili 200 ruských zajatých vojáků a Viktora Medvedčuka, proruského politika, obviněného Ukrajinci z vlastizrady. Zatímco se většina rukojmích vrátila do vlasti, tak pět ukrajinských velitelů zůstává v Turecku pod ochranou prezidenta Erdogana.

(jel)

■ Varování Američanům!

Rusko s napětím sleduje, zda USA dodají Ukrajině střely dlouhého doletu do raketometů HIMARS. „Jestli se Washington rozhodne dodat Kyjevu rakety delšího doletu, překročí červenou linii a stane se přímou stranou konfliktu,“ uvedla mluvčí ruské diplomacie Marija Zacharovová. „Budeme nuceni adekvátně reagovat,“ dodala. Americké salvové raketomety HIMARS, které má ukrajinská armáda k dispozici, mohou zasáhnout cíl ve vzdálenosti až 500 kilometrů.

(BBC, ČTK)

■ Snowden občanem Ruska

Edward Snowden, bývalý spolupracovník amerických tajných služeb, který před téměř deseti lety zveřejnil utajované informace o americké elektronické špiónáži, získal ruské občanství. Patříčný dekret podepsal prezident Vladimir Putin, uvedly 26. září tiskové agentury. Devětatřicetiletý Snowden je ve Spojených státech obviněn ze špiónáže a krádeže, za což mu podle médií hrozí přes dvacet let vězení.

(ČTK)

■ Síla Sibiře 2 náhradou

Ruský ministr energetiky Alexandr Novak 14. září dle serveru euronews uvedl, že plynovod Nord Stream 2, který Německo odmítlo spustit, nahradí plynovod Síla Sibiře 2. Tím má proudit plyn z Ruska přes Mongolsko do Číny. Roční kapacita Síly Sibiře 2, jejíž výstavba má začít během pár let, bude padesát miliard kubických metrů, což je zhruba kapacita Nord Streamu 2.

(ČTK)

Stranu 4 připravili a redigovali
Miroslav Havlík a Jan Jelínek

Srdcem se přimkli k Rusku

O připojení Luhanské lidové republiky k Ruské federaci oficiálně požádal 28. září ruského prezidenta Vladimira Putina představitel této republiky Leonid Pasečnik.

Dle agentury TASS stejně tak učinily i proruské správy Chersonské a Záporožské oblasti na jihu Ukrajiny. Ve jmenovaných částech Ukrajiny rovněž tak i v Doněcké lidové republice se konala pětidenní referenda o připojení k Rusku. Občané v referendech souhlasili s připojením. Výsledky hlasování se v jednotlivých regionech pohybovaly od 87 do více než 99 procent pro spojení s Ruskem. Západní státy a Kyjev výsledky a hlasování označují za neplatné. Halasí, že to je nelegální podvrh, jenž má umožnit Moskvě anektovat násilně toto území, obsazená ruskou armádou. Smlouvy o připojení těchto území k Ruské federaci 30. září podepsali ruský prezident Vladimir Putin a hlavy Donecké a Luhanské lidové republiky a rovněž Záporožské a Chersonské oblasti.

Slavnostní ceremoniál se uskutečnil ve Velkém Jiřském sále Kremelského paláce v Moskvě. Účastníci aktu poté začali tleskat a skandovat „Rusko.“ Putin se ke skandování přidal. V projevu před podpisem smlouvy prohlásil, že Rusko se nevzdá připojených území a bude je hájit všemi dostupnými prostředky. Případné úderu na svá nová území bude považovat za akt agrese. Putin 5. října podepsal zákony o připojení čtyř zmíněných oblastí k Rusku, což dříve schválil ruský parlament a ústavní soud. Dle agentury TASS se jejich obyvatelé uznávají za ruské občany.

Připojená území k Rusku představují asi 15 % rozlohy celé Ukrajiny, ale téměř 50 % podílu na

Moskevská oslava spojení. Uprostřed prezident Vladimir Putin. Zleva Vladimir Saldo s Jevgenijem Balickým a Denis Pušilin s Leonidem Pasečnikem (zprava), vedoucí politické osobnosti Chersonské a Záporožské oblasti a lidových republik Doněcké a Luhanské.

FOTO – Reuters

ukrajinském HDP. Více než dvě třetiny obyvatel je zde ruskojazyčné obyvatelstvo. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij uvedl,

že jeho země podává žádost o urychlení přijetí do Severoatlantické aliance.

(server iportal24.cz a jel)

Rusko částečně mobilizovalo

Ruský prezident Vladimir Putin 21. září v televizním projevu „O situaci na Donbasu“ sdělil, že vyhlásuje částečnou mobilizaci. Dle vyjádření ruského ministra obrany Sergeje Šojgua má být postupně povoláno do zbraně 300 tisíc vojáků v záloze, kteří podstoupí dodatečný výcvik.

„Předně půjde o ty, kdo sloužili v ruských ozbrojených silách, zvládají určité vojenské odbornosti a mají odpovídající zkušenosti,“ řekl Putin. Mobilizace se nevztahuje na studenty a brance.

Šojgu k tomu podotkl: „Neplánujeme jet jako velkokapacitní kombajn a shrábnout rychle

všechny. Boje na Ukrajině nejsou snadné...“

Dle Putina rozhodnutí o mobilizaci přišlo proto, že ruská armáda v zemi pod správou „kyjevského okupačního režimu,“ čelí „fakticky celé vojenské masině kolektivního Západu,“ a délka fronty nyní přesahuje tisíc kilometrů! „Za této situace považuji za nutné přijmout následující rozhodnutí, které je plně adekvátní hrozbám, jimž jsme vystaveni,“ zdůraznil prezident. „Severoatlantická aliance provádí rozvedku na celém jihu Ruska – a netají se tím, že Rusko musí být na bojišti poraženo. Cílem západních elit je oslabit Rusko. Říkají, že se Rusko musí rozpadnout na několik znesvářených celků.“

Putin obvinil některé vysoké činitele vedoucích zemí NATO z toho, že hovoří o možnosti a přípustnosti použití zbraní hromadného ničení proti Rusku. A dodal: „Naše země také vlastní různé prostředky ničení a jejich jednotlivé komponenty jsou modernější, než jaké mají země NATO. V případě ohrožení celistvosti naší země, pro

obranu Ruska a našeho národa bezpodmínečně použijeme všechny prostředky, které máme k dispozici. To není blufování,“ varoval! „Ti, co se nás snaží vydírat jadernými zbraněmi, by měli vědět, že vítr se může otočit i jejich směrem.“ Bezpečnostní mluvčí Bílého domu John Kirby k tomu poznamenal, že Washington bere Putinova slova vážně.

Televize Rossijska 23. září hlásila, že 24 hodin po vyhlášení mobilizace se 10 000 lidí dostavilo na vojenská střediska, aniž vyčkali doručení povolávacího rozkazu. Činnost prezidenta Putina schvaluje 80 procent občanů. Uvedl to sociologický fond Veřejné mínění. Deset procent Rusů se negativně staví proti působení Putina.

Prezident připustil, že během mobilizace došlo k chybám a nařídil návrat těch, kteří neměli být odvedeni, uvedla RIA Novosti. Upřesnil, že jako první měli být povoláni ti, kteří jsou vojensky zkušení a mají výcvik v požadovaných specializacích.

(BBC, ČTK, jel)

Mobilizovaný ruský záložník z města Volžskij se loučí při odchodu z domova do vojenské služby se svými milými.

FOTO - Reuters

V Moskvě byl klid

Tentokrát jsem přijel do Ruska ve velice, velice smutný den, ačkoli jsem to ještě ráno, stejně jako zbytek celého slušného světa, nevěděl. Tentokrát jsem přiletěl do Ruska v den, kdy vyhasl mladý lidský život. Nejsmutnější na tom celém je, že vyhasl život mladé ruské dívky, a to tím nejpodlejší způsobem, teroristickým útokem, výbuchem jejího automobilu. Tentokrát jsem přicestoval do Ruska 20. srpna. Ve světě se nic neděje jen tak, pro nic za nic. Ve světě nic neprobíhá náhodou, vše má svůj smysl, vše nese nějaké poselství. Jaké tedy poselství může nést tato událost? Co nám chtějí ti, co tento podlý čin vymysleli a naplánovali, ti, co tento odporný čin připravili a provedli a ti, co tento ubohý čin, ať už skrytě anebo hloupě veřejně, podporují a schvalují, předat?

V tento den, 20. srpna, se v Moskvě konal 1. Mezinárodní protifašistický kongres. Událost seriózní a důležitá, vždyť se tu sešly delegace z více jak 30 zemí

a další známé i neznámé osobnosti veřejného života. Událost, která byla známá dopředu. Může tu být souvislost? Ano, může, protože, kdo jiný než fašisté by byli schopni takovýto nelidský čin provést a poté schvalovat. Vždyť ještě dnes jsou mezi námi ti, co zažili běsnění těchto neřadů během II. světové války a nebojí se o všem vyprávět. Také díky nim máme různá svědectví o hrůzných činech spáchaných esesáky, frankisty, benderovci, ustašovci a dalšími zlořády v době, kdy si mysleli, že vše je dovolené.

Je tu ještě jedna souvislost. Právě v této době, před 54 lety, se do Československa vrátila ruská armáda, a to v sestavě vojsk Varšavského paktu. Vojáci Rudé armády totiž po osvobození větší části Evropy odešli domů, do SSSR. A vrátili se právě v srpnu 1968. Zůstali tu až do 90. let, kdy opět odešli na své území. Nebudu soudit, jestli to tenkrát byla okupace anebo osvobození, jestli to tenkrát

bylo špatné anebo dobré. Tato otázka podle mého názoru přísluší skutečným badatelům v lidských dějinách a její zodpovězení nás teprve čeká. Položím pouze otázku všem těm, kteří tak svesepě podporují právě tu verzi o okupaci Československa ruskými vojsky v roce 1968: Je tedy podle vás Spolková republika Německo okupovanou zemí? Vždyť se tam od konce II. světové války neustále nacházejí cizí vojska, která si sebou přivezla dokonce ty nejmocnější zbraně, atomové bomby. Někdo by mohl namítnout, ale přece Německo je členem NATO. Ano, ale Československo bylo v té době také členem Varšavského paktu.

Kdy jsem se z Ruska vracel, tak jsem si v Alžíru při čekání na další let pročítal poštu. Někoho může překvapit, proč právě v Africe. Protože v dnešní době bohužel není snadné cestovat do a z Ruska. Člověk musí díky těm všelijakým sankcím vynaložit velké úsilí, aby našel levný a co nejméně náročný

způsob. Do toho můžeme počítat i ty hrátky s udělováním víz. Že prý cestovat do EU není právo, ale privilegium. Zajímavé sledovat, jak se k této otázce staví jednotlivé konkrétní státy EU. A je velice příznačné a hezké, jak na to reagovali samotní Rusové, protože právě jich, a jenom jich, se to týká. Rusové uvedli, že podmínky pro vstup do RF měnit nebudou, protože u sebe rádi všechny uvidí. Jasně jak facka. Vratme se ale k té poště. Kamarádka mi napsala zprávu, ve které se ptá, co se děje v Moskvě, prý nejede metro, centrum je zavřené policií a armádou, a že z Moskvy odletěla dvě prezidentská letadla. Tak jsem jí uklidnil, že to není pravda, že jsem z Moskvy ráno odlétal, že je tam vše normální a že Rusko má jen jednoho prezidenta, tak proč dvě letadla. Že prostě v Moskvě je klid. Jestli je to ale jak se říká klid před bouří, tak na tuto otázku teď musí odpovědět tady u nás, na Západě.

MIROSLAV HAVLÍK

Bitva u Chlumce (1813)

Po porážce spojeneckých vojsk Rakouska, Pruska a Ruska Napoleonem v bitvě u Drážďan, se francouzskému císaři naskytla možnost průniku do Čech. Vyslal tedy velitele I. francouzského sboru generála D. R. Vandamma s více než 30 000 muži s cílem pronásledovat spojeneckou, tzv. Českou armádu, obsadit Teplice a tím přerušit hlavní komunikace mezi Drážďany a Prahou.

29. srpna 1813

V noci z 28. na 29. srpna 1813 se bojovalo v Petrovicích, ráno 29. srpna zahřměla kanonáda v Nakléřově a u Zadní Telnice. Další ústup spojenců přes Chlumec a Přestanov by znamenal riziko ohrožení zbytku české armády, jejíž většina ustupovala přes Kyšperk. S touto armádou současně ustupovali i ruský car Alexander I. a pruský král Fridrich Vilém III. Jejich bezpečnost zajišťoval spojenecký generál Osterman-Tolstoj. Ten jednotkám nařídil zaujmout pozici napříč teplickou silnicí, zhruba na čáře Unčín, Přestanov, Chabařovice s předsunutým postavením u Stradova. Protože se obával odtržení svého levého křídla, nařídil toto postavení hájit 1. gardové divizi generálporučíka Alexeje Petroviče Jermolova. Pro pravé křídlo se nedostávalo pečoty ani dělostřelectva, a proto bylo vesměs tvořeno jezdeckem.

První střety nastaly kolem desáté hodiny u chlumeckého hřbitova, kdy po prudkých srážkách Francouzi postupně obsadili celou obec a zejména strategický vrch Horka, na který pak umístili svůj hlavní stan.

V pamětním zápise chlumecké kroniky se praví: „Každý honem utíkal, aby zachránil, co se ještě zachránit dalo. Ženy a děti, obtěžkány nejrůznějšími věcmi, a muži ženoucí dobytek prchali do hor, aby se skryli v blízkých lesích...“ Zatím se už střetly přední francouzské voje se zadním vojem Rusů. Ti se zoufale bránili. Vandamme, jistý si svým vítězstvím,

Cesta k památníku

Foto – Irena Dzubová

Ruský pomník v Přestanově. K členům VZČZS hovoří ataman Michail Džuba

ani nečekal na soustředění všech svých sil, které postupně přicházely z hor, a vyslal generála Creuzera, aby obsadil nedaleké Ústí. Druhý útok zahájili Francouzi kolem jedné hodiny, směřoval na Stradov a postupně se jim během dne podařilo vytlačit spojence až na pomezí obcí Stradov a Přestanov. V prudkých bojích padlo mnoho mužů na obou stranách, byl mezi nimi i generál Rouse. Kolem 16. hodiny se pokusila část francouzského jezdeckta obejít pravé křídlo spojenců, ale tento útok byl u Chabařovic odražen dobře mířenou palbou ruských baterií, a pomocí kyrysníků, kteří dorazili na bojiště teprve v průběhu bitvy. Zhruba v 17 hodin podnikli Francouzi ve dvou silných

kolonách poslední útok na postavení protivníka. Ruské zálohy se ztenčily na pouhých několik set mužů. Ztráty toho dne činily zhruba 12 000 vojáků (cca po 6 000 na obou stranách). Sám generál Osterman-Tolstoj utrpěl těžké zranění, a proto se vedení dalších bojů ujal generál Barclay de Tolly. K večeru toho dne dorazily k Chlumci zbytky francouzského sboru, a tak se francouzský generál netajil optimismem a svým podřízeným důstojníkům sdělil, že ve čtvrtek 2. září již budou společně obědovat v Praze. Počítal totiž s příchodem dalších posil v čele s Napoleonem. Napoleona však silně znepokojil postup spojeneckých vojsk v Braniborsku a Lužici a považoval přesun hlavních sil

do Čech za riskantní. Ponechal tedy Vandammův sbor vlastnímu osudu. Během noci začala z Krušných hor vycházet Česká armáda, která tak posílila oslabené sbory a mohla se zapojit do dalších bojů. Sám ruský car Alexander I. a pruský král Vilém I. poté sledovali další průběh bitvy z bezpečné vzdálenosti Doubravské hory u nedalekých Teplic. Rakouský císař František I. byl ještě opatrnější a zastavil se až v Lounech, kam mu zprávy o probíhající bitvě donášel posel.

30. srpna 1813

Druhý den časně ráno se rozpoutaly prudké boje mezi obránci a útočníky. Zatímco pravé křídlo Francouzů vytlačilo Rusy ze Stradova a útočilo na Klöckerův mlýn, situace na levém křídle se již od začátku vyvíjela ve francouzský neprospěch. Údolí mezi Chabařovicemi a Českým Újezdem se zaplnilo ruským lehkým jezdectvem. Rakouská pěší divize generála Colloredo-Mansfelda sestoupila z výšin „Na Běhání“ a postupem přes Hrbovice se rychle zmocnila Strážovického vrchu. Aby zabránil obchvatu svého levého křídla, musel generál Vandamme oslabit střed svého postavení u Chlumce. Kolem poledne panoval na francouzské straně relativní klid. Vandamme stále ještě doufal v příchod Napoleonovy hlavní armády. Namísto ní se však v Nakléřovském průsmyku objevili Prusové pod velením generála Kleista. Francouzi se velmi rychle vzpamatovali z překvapení, které nebylo o nic menší než údiv samotných Prusů. Vandamme se rozhodl ponechat na místě veškeré vozatajstvo a dělostřelectvo, které mělo pozdržet postup Rusů a Rakušanů, a zbytek pěchoty a jezdeckta provedl v prostoru mezi Chlumcem a Žandovem obrát čelem vzad, aby se probil liniemi pruských jednotek. Jejich postavení se táhlo napříč teplickou silnicí mezi Horním Varvažovem a úpatím Krušných hor u osady Ždírnice. Francouzskému jezdecktvu se podařilo probít pruskými voji do hor, přičemž jim málem padl do zajetí sám generál Kleist. Takové štěstí však již neměl francouzský velitel Vandamme, který byl společně s dalšími čtyřmi generály zajat na Asmanově louce ve Ždírnickém údolí nad Žandovem. Obklíčená francouzská vojska poté propadla panice a dala se na neorganizovaný úprk. Během této bitvy byly zcela zničeny obce Chlumec, Stradov, Žandov, Přestanov, Roudné a Dolní Varvažov. Zemřelo na 9 300 spojenců, převážně Rusů, a 11 000 Francouzů, další tisíce vojáků pak byly zraněny.

Druhý pokus o vpád

Napoleon se však nehodlal s porážkou smířit, a proto se již ve dnech 17. a 18. září toho roku znovu pokusil o průnik do Čech, opět přes Chlumec. Usídlil se v Nakléřově, odkud z místního kostela sv. Josefa pozoroval pokus svých sborů o proniknutí horským průsmykem. Ovšem díky odporu spojeneckých vojsk vedených generálem Karlem Schwarzenber-

gem, a kvůli rozbláceným horským cestám se mu nepodařilo sejít do údolí a rozvinout vojenské šiky. Proto vydal již 18. září 1813 rozkaz k ústupu. Tento den je tak i posledním, kdy noha slavného císaře spočinula na území Čech. WIKIPEDIE

Ruský pomník v Přestanově

Jeden z nejkrásnějších památníků se nachází za Přestanovem při silnici na Teplice. K položení základního kamene došlo 28. září 1835 u příležitosti setkání protinapoleonské koalice v Teplicích za přítomnosti ruského cara Mikuláše I., pruského krále Viléma III. a rakouského císaře Ferdinanda I. U základny budoucího památníku stála čestná stráž šesti veteránů ruských gardových divizí. Vlevo od této základny se tyčil dřevěný model a naproti němu byl postaven pavilon pro slavnostní hosty. Ceremoniál započal po 9. hodině. Proslovy lemovaly vojenské jednotky sestávající z osmi pěších a dvou jízdních setnin. Dvorní rada a ředitel architektonické školy Petr Nobile jim předložil plány pomníku. Kancléř Klement Václav Metternich přečetl text zakládací listiny a po církevním obřadu je spolu s pamětními mincemi uložil do dutiny v základním kameni. Panovníci ji pak vlastnoručně opatřili krycí deskou, přičemž se jako první chopil zednického náčiní pruský král. V závěru slavnosti třikrát zazněly salvy pěšího vojska

Členové VKČZS před památníkem (uprostřed ataman Michail Džuba, vedle něj v civilu zástupce z konzulátu RF) FOTO – Irena Dzubová

Prohra levíce v komunálních a senátních volbách

K urnám v podzimních komunálních volbách přišlo 46,07 procenta voličů, bitva kandidátů o Senát (1. kolo) zaujala 42,65 procenta voličů. Jejich přízní se nejvíce potěšilo hnutí ANO a rovněž Strana přímé demokracie. Vládní strany sice neutrpěly nářez, ale vystřikovat pyšně ramena také nemohou. Žel, smutek zastřel tváře příznivcům levíce – KSČM a ČSSD, neboť komunisté i sociální demokraté ztratili většinu svých zastupitelů! Fakta hovoří jasnou tvrdou řečí při přehledce vítězů do zastupitelstev obcí v okresech České republiky: 30 mandátů má KDU- ČSL, 17 STAN a NK, 12 ANO, 11 ODS, po jednom mandátu mají Starostové pro Liberec a NK, ČSSD a NK, ProMost, SNK1, VOK a NK. Radovat se nejvíce vedle hnutí ANO může SPD, která dříve měla 155 zastupitelů a nyní jich je téměř půl tisí-

covky. Okamurovci tak obsadili všechna krajská města republiky včetně Prahy a jsou přítomni i v deseti městských částech našeho hlavního města.

Ve volbách do Senátu ve 27 obvodech tři kandidáti hned v 1. kole překročili hranici 50 procent a voliči je tak rovnou poslali do křesel horní komory Parlamentu ČR: Petra Fialu, Ústí nad Orlicí – 65,66 % hlasů. Jiřího Růžičku, Praha 6 – 50,28 % a Ladislava Václavce Bruntál – 59 %. Druhé kolo dvou finalistů voleb do Senátu pak přineslo vavříny vítězství – za mizerné účasti voličů, kterých přišlo k urnám 19,44 procenta – těmto politikům: Věra Procházková, Karlovy Vary – 67,97 %. Jan Paparega, ProMost – 58,79 %. Daniela Kovářová, Plzeň – město – 54,06 %. Tomáš Jirsa, Český Krumlov – 66,36 %. Marek Slabý, Tábor – 53,47 %. Jiří Oberfalzer,

Beroun – 55,08 %. Hana Kordová Marvanová, Praha 11 – 67,87 %. Jan Pirk, Praha 10 – 60,44 %. Jarmila Smotlachová, Mělník – 65,22 %. Martin Krsek, Ústí nad Labem – 67,11 %. Michael Canov, Liberec – 66,34 %. Tomáš Czernin, Jičín – 53,83 %. Bohuslav Procházka, Kutná Hora – 50,62 % Miluše Horská, Pardubice – 57,23 %. Jaromíra Vítková, Blansko – 65,36 %. Miloš Vystřčil, Jihlava – 60,03 %. Jiří Dušek, Brno – město – 62,91 %. Lumír Kantor, Olomouc – 60,07 %. Ivana Váňová, Nový Jičín – 50,79 %. Zdeněk Nytra, Ostrava – město – 51,53 %. Zdeněk Matušek, Frýdek-Místek – 50,98 %. Jana Zwyrtek Hamplová, Kroměříž – 50,65 % a Eva Rajchmanová – Hodonín – 51,61 %. V horní komoře Parlamentu ČR nyní zasedá 81 senátorů.

JAN JELÍNEK, ČTK a server Blesk

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

Chceme vládu, hájící národní zájmy!

Na protivládní demonstraci na pražském Václavském náměstí 17. září odpoledne opět zaburácel řízný vzkaz vládě Petra Fialy (ODS). Tentokrát protest svolala KSČM.

Předsedkyně jejího ústředního výboru a europoslankyně Kateřina Konečná v projevu ocenila, že „každý, kdo má v tuto chvíli odvalu, i přes vyhrožování ministra vnitra, vyjádřit se proti této vládě, tak je v tuto chvíli hrdina. Proto jsme tady. Díky moc.“ Dle ní hlavním tématem demonstrace musí být energetika. Vyčínila všem vládám od roku 1990 až dodnes, že pustily z rukou energetickou infrastrukturu.

„Byli to jediní komunisté, kteří celých třicet let trvají na tom, že nemáme pouštět energetickou strategickou infrastrukturu z našich rukou. Celou dobu namítali, že to vyřeší trh. Politika polistopadových vlád totiž byla založena jenom na tom, že všechno prodáme a předáme a lidé budou pracovat a nebudou si stěžovat. To je neskutečným zločinem všech těch, kteří nám tu třicet let vládli. Myslím, že nastal čas zúčtovat. Kdyby tu ty komunisty neměli, tak dneska nemají ani jaderky. Oni tady za 32 let nepostavili vůbec nic,“ řekla Konečná.

„Vláda se lekla svých vlastních občanů a zastropovala ceny energií, ale to zastropování je účinné asi tak, jako by litr mléka stál stovku. Pětikoaliční vláda totiž na lepší stanovení stropu nemá. Oni to zastropovali tak, že to jen doplatí gigantům. Takže nakonec to zaplatíme my všichni. A víte, jaký měli zisk ti energetičtí giganti? 200 miliard eur. A v takové situaci je neskutečné, že tahle vláda má odvalu se ještě ukazovat lidem. My konečně chceme politiky, kteří budou hájit národní zájmy a zájmy svých občanů. My na ně máme právo! Vyjádřete se v senátních a komunálních volbách. Žádný politik ODSa, TOP09, KDU-ČSL, Piráti a STAN neprojde. A pak ti starostové začnou klepat Fialovi na dveře Kramářovy vily, protože přijdou o práci. Takže to pojďme udělat! Ani jeden politik současné koalice na radnice! Oni se nás musejí začít bát, aby všichni konečně pochopili, že už toho bylo dost,“ vyzvala Konečná.

Diletantská a bezohledná vláda

O nákupu amerických stíhaček F-35, se kterým počítá ministryně obrany Jana Černochová (ODS), se zmínil místopředseda ÚV

KSČM Milan Krajča: „Vláda říká, že nejsou peníze. Ale na stíhačky jsou. My nechceme F-35, my chceme levné potraviny a levnou energii pro české občany. Na to musí být. S tím, co dělá vláda, absolutně nesouhlasíme. Chceme zastropovat energie tak, aby to pomohlo lidem, nikoli energetickým šmejdům. Chceme růst mezd i důchodů, aby se lidé nemuseli bát krize a pádu do chudoby.“

O drahotě mluvil i ekonomický expert Jiří Janák: „Já jsem žil v různých zemích v zahraničí. To, co se tady děje, to neexistuje nikde jinde. Žil jsem třeba několik let v Austrálii, což je hodně pravicová země, ale energetická struktura, vodovodní struktura je v rukou státu. Tady byla základní chyba, že vláda v roce 2006 rozhodla, že my dodáme naši elektřinu, kterou my vyrobíme za 60 haléřů, dodáme na jakousi lipskou burzu, kde si ji nakoupí spekulanti a burziáni a ti nám ji budou prodávat za dvacetinásobek ceny. Hanba této vládě, která je diletantská, která je neodborná a která je vůči obyvatelům bezohledná,“ zlobil se Janák.

Západ válku prodlužuje

Bývalý předseda Valného shromáždění OSN na demonstraci prohlásil: „Nedaleko našich hranic zuří válka a umírají lidé. Jsem ostře proti této válce, ale nechci riskovat tři roky ve vězení, a tak vám zároveň říkám, že odsuzuji válečnou agresi a nejsem stoupencem Vladimíra Putina. Dnešní válku na Ukrajině, a to si musíme říct nahlas, nelze vyřešit vojensky. Je nesmírně naivní domnívat se, že válka může skončit tak, že jedna strana porazí druhou. Putin dlouho varoval, že rozšiřování NATO vnímá jako hrozbu a případné rozšíření Aliance o Ukrajinu nemůže Ruská federace tolerovat. Proto došlo k válce, kterou vidíme dnes, a Západ tuto válku prodlužuje, když Ukrajině poskytuje velké množství zbraní. Už dnes dostala Ukrajina větší pomoc než Afghánistán, Izrael a Egypt dohromady. Ministryně obrany Černochová je hrdá na to, že patříme k největším dodavatelům zbraní na Ukrajinu, představovat si, že Ukrajinci mohou porazit jadernou velmoc je ale nebezpečně naivní. Západ musí zastavit dodávky zbraní a zatlačit na obě strany, aby si sedly k jednacímu stolu. Na Ukrajině den co den umírají muži, ženy i děti. Děti zemřely desítky. Mimochodem v Jemenu jich byly tisíce. Válka by měla skončit tak, že Krym zůstane ruský, Donbas a Luhansk se promění v regiony

Nezájem USA na jaderné eskalaci

Ruská státní дума počátkem října schválila zákony o připojení lidových republik Doněcké a Luhanské i oblastí Záporožské a Chersonské k Rusku. Agentura Interfax sdělila, že ozbrojené síly, které se zformovaly v těchto subjektech, mají být vtěleny do ruských ozbrojených sil. Nechal se slyšet někdejší šéf Ústřední zpravodajské služby USA David Petraeus. Pro stanici ABC News za-

halasil, že pokud se ruský prezident Vladimir Putin rozhodne pro použití jaderné zbraně na Ukrajině, potom prý USA a jejich spojenci zničí všechny ruské vojenské jednotky na Ukrajině a potopí Černomořskou flotilu. Ale přece jen ještě velmi opatrně podotkl, že by to USA neoplatily Rusku jaderným úderem: „Není zájem o jadernou eskalaci,“ dodal.

(BBC, ČTK, jel)

Manifestace na Václavském náměstí 17. září 2022

s rozsáhlou autonomií a většina Ukrajiny zůstane pozápadní. Ukrajina se svými oligarchy a nej-

zkorumpovanější ekonomikou na světě zůstane prozápadní, ale nebude členem NATO. Tuto dohodu

musí posvětit OSN. Pak žádná ze stran nevyhraje ani neprohraje.“

JAN JELÍNEK

Amerika se sklonila a žádá Čínu o odvolání sankcí

Vida, jaký obrat! V srpnu se Amerika obrátila na Peking s ponížnou suplikou, aby laskavě odvolal své sankce proti ní... Velvyslanec USA v Pekingu Nicholas Burns kontaktoval čínská vládní místa a veřejnost na svém twitterovém účtu.

Tento zkušený diplomat formuloval velmi slušně, což navádí na myšlenku, že USA skutečně záleží na tom, aby Čína odvolala přinejmenším jednu ze sankcí uložených po návštěvě Pelosiové na Taiwanu. Reakce na sankce byla klasická: - některým ze sankcí se vysmáli, nad jinými se zamysleli, ale křik se v oně vyspělé, demokratické, vysocemorální společnosti ozval jen kolem jedné z nich: - konkrétně o ukončení spolupráce v boji proti obchodu s drogami. Ponechme drogy drogami, ale čínské přerušení jednání o spolupráci v oblasti klimatu patří k těm, nad nimiž se Američané nejdříve hluboce zamysleli, ale teď se začali ošívát a žádat o její odvolání. Je to historka zajímavá, stejně jako celý klimatický program je zajímavou věcíčkou. Ta v podstatě spočívá v šílené myšlence převedení celého světa na energeticky úsporné zdroje a technologie, a vzdání se ropy, plynu a vůbec normálního života.

Dělalo se to ale proto, aby v USA příslušné lobby protlačily šíleně drahé technologie – především americké. Takže klimatický program je pokusem vnutit světu novou ekonomickou éru, kde budou mít monopolní pozice USA. Čínská diplomacie je zvláštní a Číňané vůbec považují kompromis za zásluhu a nikoli za porážku. V posledním období bylo mnoho případů, kdy Peking zaregistroval americké globální dobrodružství, ale rozhodl se nenazývat je tak, ale připojit se slovně, a přitom do něj vsunul své čínské zájmy, což ovšem celý záměr Američanů často změnilo dost podstatně. Na klimatický program a celé ty prašivosti kolem „Zeleného programu“ Číňané zpočátku reagovali klidně: - „Vy ve skutečnosti chcete vnutit světu nové technologie, které by

bez roztáčení falešné hysterie kolem klimatu nikoho nezajímaly ani zadarmo... dobrá, my – pokud nic jiného – máme technologií dost, takže, prosím...“ Tak se dialog obou zemí vyvíjel. Teď se ale vyvíjí jinak. Burns říká, že je to společná odpovědnost, protože na Čínu připadá 20 % světového znečištění a USA 11 % - tak proč bychom neobnovili náš dialog? My jsme na něj připraveni...

Pekingské The Global Times píše, že... „USA upadají do izolacionistické mentality“, když prosadily svůj zákon o snížení inflace, aby zadržely pekingské odvětví nových technologií. To je o čem? O počasí nebo o inflaci? Kdepak, inflace je jen slovo z názvu onoho přijatého zákona, kam Bidenova administrativa vepsala 300 miliard dolarů dotací na podporu některých z oněch svých technologií, kvůli nimž o klimatu hovoří. Říká se tomu, že USA vyhlásily válku čínskému lithiu. Řekneme-li to stručně, tak zákon se týká především akumulátorových baterií a dotace dostanou ti, kteří především materiál pro akumulátory budou vyrábět v USA nebo v zemích, s nimiž USA uzavrou smlouvu o volném obchodu – což s Čínou nemají. Na Čínu přitom připadá přes 60 % kapacit zpracování lithia, zatímco na USA kolem 7 %. Tady je důležité, že čínská média popisují celou tuto historii velmi podrobně, ale žádné vzdechy na klimatické změny tam nejsou. Jaký vztah má akumulátor ke klimatu? Zhruba stejně jako celý „Zelený program“ žádný. Klima se mění samo o sobě. Ale Bidenova administrativa sepsala tento program pro potěšení těch, či propláchnuté mozky přijmou cokoli. No, a předtím uvalila sankce na dovoz čínských baterií, protože jsou, údajně, vyráběny otroky v Sintjang-ujgurském autonomním okruhu. To je ale přece stále ona rvačka o to, kdo bude dominovat v sektoru „Nové energetiky“, který má zachránit planetu a zlepšit její klima...

Přitom nejen číňští, ale i američtí analytici, se přinejmenším velmi

skepticky dívají na bitvu o akumulátory. Je to tak, že skoro 70 % modelů akumulátorů pro automobily, vyráběných v samotných USA, dotace podle nového zákona nedostanou, ale dostanou je jejich američtí konkurenti. Ránu tedy inkasují především čínští výrobci akumulátorů, stejně jako všelijací japonští, korejští a další neameričtí výrobci. Což slibuje růst cen na automobilovém trhu jako celku. Jakže se nazývá onen zákon? – o boji s inflací... Takže je jasné, že pokud Amerika uštědřuje jeden úder za druhým globálnímu konkurentovi a rozkládá přitom svou, ale i světovou ekonomiku, tak tady dialog smysl ztrácí. Dialog je, když se dohadují a dojdou ke kompromisu. Tady by vše ale vypadalo jako ocáskování za lídrem, který by pokaždé vysvětloval, co ještě musí Čína obětovat, aby vytvořila dojem, že ozeleňuje planetu. Proč čínské odmítnutí jednání na toto téma je skutečnou sankcí, tvrdě zasahující USA?

1. Jasně ukazuje všem, že přinejmenším jedna ze dvou mocností ani na vteřinu nevěřila kecům o tom, že je nutné zničit celou světovou ekonomiku kvůli údajnému zlepšení klimatu;

2. Protože bez Číny, hlavního výrobního cechu světa, všechny klimatické summity a další podobné činnosti nemají smysl, takže celý program letí... - víte kam...;

3. Protože tak Peking zasahuje voliče Bidena, pro něž je klima něco jako sektářské náboženství, o jehož postulátech dokonce ani nelze pochybovat.

Teď ti voliči vidí, že jejich administrativa zahodila veškeré to mezinárodní úsilí věnované zelenému programu a to vše jen kvůli jakémusi Taiwanu. Není vyloučeno, že v jasné budoucnosti se Čína poddá přemlouvání a k jednáním s USA na všechna ta témata se vrátí... Ale to už bude předkládat daleko vážnější požadavky pro svou ekonomiku, což znamená – že to bude drahé.

<https://www.youtube.com/watch?v=hRkc1hRXDwl>

Překlad: St. Hroch

Egon Krenz: „Zradil nás Gorbačov“

(Dokončení ze s. 3)

V Európe aj v USA ochotne akceptovali fakt, že Rusko sa znova stalo protivníkom.

Tomu sa nečudujem. Takto sa k Rusom v NSR správali od samého začiatku: sovietsky človek zostal nepriateľom. Potom prišlo obdobie Gorbačova – s ním to išlo hladko: robil jeden ústupok za druhým, z čoho sa Západ náramne tešil. S Jelcinom sa to celkovo vyvíjalo výborne: „priateľ Boris“ u nás v Nemecku opitý dirigoval orchester. Podľa mňa je to všetko tak prosté. Chcete sa priateľiť s Rusmi? Berte do úvahy aj ich záujmy. A toto sa, samozrejme, Západu nepáči. V roku 2006 Putin vystúpil v Bundestagu perfektnou nemčinou, nikto sa nemôže vyhovárať, že mu neporozumel. Navrhol vzájomné priateľstvo a spoločnú prácu na úrovni rovného s rovným. No Nemci ho nepočuli. Teraz kancelárka Nemecka Angela Merkelová hovorí: „Putin zmenil povojnové hranice, obsadil Krym.“ Táto inteligentná žena pozabudla na to, že povojnové hranice ešte existovali v čase, keď ona bola občiankou NDR. A nebolo to Rusko, kto ich zrušil. Bol to Západ. A dnes sa vojská NATO nachádzajú na tých istých pozíciách, na ktorých stál Wehrmacht 22. júna 1941. Je pochopiteľné, že Rusko bude vzdorovať. Ja som študoval v Moskve počas 4,5 roka a viem, čo pre vás znamená Veľká vlastenecká vojna... Pokolenia sovietskych ľudí sa zaprisahali: na našich hraniciach nikdy viac nebude stáť armáda nepriateľa. A dnes tam znovu stojí a Rusko sa s tým nikdy nezmieri.

Zrada od chrbta

Je možné priamo povedať, že Gorbačov zradil DR?

Dlho som Gorbačovovi dôveroval, snáď až veľmi dlho. 1. novembra 1989 som hovoril s vašim generálnym tajomníkom v Moskve celé 4 hodiny a opýtal som sa ho: „Súhlasíte s tým, že ste otcom NDR?“ Michail Sergejevič odpovedal: „Ako si môžete myslieť niečo iné? NDR je naše dieťa, po sovietskom národe sú nám najmilší občania Východného Nemecka. A tieto slová, milý súdruh Krenz, vy aj tmočte vašim priateľom v ústrednom výbore“. Uveril som Gorbačovovi, ale už o dva týždne viedli sovietski predstavitelia rozhovory so Západom za našim chrbtom. Pýtali sa ich, koľko je Západ ochotný zaplatiť za súhlas Sovietskeho zväzu na zjednotenie Nemecka. Bola to nepekná hra, ktorá sa zle skončila. Odpovedzte mi: je toto družba alebo zrada? Áno, NDR bola zradená.

A nedošlo k pádu NDR z dôvodu osobnej tvrdohlavosti Honeckera? Počul som, on nechcel meniť vôbec nič, na čo nakoniec doplatil.

Vzťahy Honeckera s Gorbačovom boli narušené dávnejšie, ešte z čias pred perestrojkou. Honecker plánoval roztopiť lady s Čínou, nadviazať s ňou dobré vzťahy. Gorbačov však vyskočil – naše myšlienky nemôžu byť lepšie ako naše a my nevnímame Číňanov pozitívne. Skrátka, ľudsky si je-

den s druhým neporozumeli. Honecker pochopil, že perestrojka k úspechu nepovedie: chystala sa hlúpa zmena politického systému a s ekonomikou sa nemalo robiť nič. V NDR sa rešpektoval princíp: učiť sa od Sovietskeho zväzu znamená učiť sa víťaziť. A tak my mlčíme, nič neprehodnocujeme, tvárime sa, že je všetko v poriadku. Preto došlo k zrúteniu.

Lesk a bieda komunizmu

Je pravda, že sa Honecker vyslovil nasledovne: „V NDR je lepšia ekonomika i vyššia životná úroveň ako v ZSSR. Preto Východné Nemecko začne napodobňovať ZSSR a zavádzať reformy typu perestrojky až vtedy, keď Rusi začnú žiť lepšie ako my“?

Neviem presne, či niečo také povedal. No poviem jedno – teraz niektorí ľudia špekulujú: NDR mala ísť do reforiem, štát by sa bol zachránil. Ja si to nemyslím. Následkom perestrojky a glasnosti sa Sovietsky zväz celkovo zosypal.

Pamätám si, že za sovietskych čias známi mojich rodičov cestovali do NDR za priateľmi. Potom, sediac s nimi za stolom, nadchýňali sa ich životnou úrovňou, závideli, aké sú vo Východnom Nemecku byty, koľko druhov klobásy je v obchodoch.

V roku 1963 som začal študovať v Moskve, býval som na izbe s chlapcom z Ruska. Raz som ukladal svoje šaty do skrine a všimol som si, že môj ruský priateľ ma pozorne sleduje. Vybíli som letné veci, zimný odev a ukladal som ich do skrine. A Voloda vyhlásil: „Egon, vieš aký je rozdiel medzi socializmom a komunizmom?“ Ukázal na moju skriňu: „Toto je váš socializmus“. Prišiel ku svojej skrini, kde visel jeden oblek: „A toto je náš komunizmus, my pomáhame vám, Kubánci, Afrike... Až po tom, ako sa vybuduje univerzálne bratstvo, začnú konečne aj Rusi normálne žiť“. Brežnev otvorene povedal Honeckerovi: „Erik, nemôžeme vám ďalej dávať toľko ropy“. Rusí ľudia chcú žiť nie v komunálnych bytoch, ale v normálnych päťposchodových bytovkách. Mnohí z politbyra NDR to vtedy nepochopili, no ja som to veľmi dobre chápal, pretože som videl, v akých podmienkach žije ruský národ. Naš prednášajúci v moskovskej stránickej škole, profesor Jansen, nám vysvetľoval: „Súdruhovia, nafukujete sa a myslíte si: Rusi vyhrali nad fašizmom a žijú horšie ako Nemci. Je to však preto, že podporujú vás, neľutujú pritom prostriedkov“. NDR bola socialistickým Západom, výkladnou skriňou úspechu, málokto vedel, koľko peňazí do nás ZSSR vrážal. Postoj Východných Nemcov k Rusku je lepší ako u Západných. Prečo? V časoch mojej mladosti boli slová „sovietsky človek“ a „priateľ“ synonymá. Milió-ny Rusov a Nemcov si dopisovali, navštevovali sa, organizovali festivaly, vypravovali vlaky družby. To, že Rusi po vojne mali dobrý vzťah k Nemcom, je priama zásluha NDR. Vedenia dnešného Nemecka to všetko likviduje.

Boršč, pilaf, ruská zmrzlina Bolo ťažké učiť sa ruštinu?

(Prechádza na ruský jazyk). Dnes je ťažšie o tom hovoriť, pretože už som zostarel, pozabúdala, chýba prax. Predtým som čítal ruské denníky Pravda a Izvestia každý deň.

Áká je vaša obľúbená ruská veta?

(Smeje sa) Práca nie je vlk, do lesa neujde. Samozrejme, je to len žart.

A najchutnejšie ruské jedlo?

Pilaf s baraninou. Chápem je to uzbecký pokrm, no pre mňa je ce-

nitz. Endeerácky priemysel je mŕtvy, na okraji mesta je plno opustených fabrík a podnikov. So zamestnanosťou je to tiež slabé – mnoho ľudí buď opustilo tento kraj alebo sa upili.

Áno, to je presne tak. Režim v NDR bol o veľa ľudskejší. Každý mal prácu, bezplatné vzdelanie, dobrý plat. Predtým bola NDR tvrdo demonizovaná, prešlo 30 rokov a ukazuje sa, že to nebolo také zlé.

NDR sa stala značkou. Na Checkpoint Charlie v Berlíne (Checkpoint Charlie sa nachádzal na križovatke ulíc Friedrichstraße a Kochstraße a spájaj

Rok 1977. Festival priateľstva mládeže ZSSR a NDR. Prvý tajomník ÚV Zväzu slobodnej nemeckej mládeže Egon Krenz pripína odznak pionierke. Foto - archiv

lá sovietska kuchyňa ruskou. Jedlá je aj soľanka, nehovorím už o boršču... Ale milujem pilaf, ktorý na Vysokej škole politickej často pripravovali študenti zo Strednej Ázie. Spomínam si na jednu tragédiu. Dlho som nebol jedno obdobie v Rusku, prišiel som tam po rozpade ZSSR na začiatku 90. rokov a bol som našťvaný. Moja žena veľmi milovala moskovskú zmrzlinu a vtedy bolo možné ju kúpiť len dovezenú zvonku...

Stretol som sa s mnohými Východnými Nemcami a vidím rozčarovanie. Všetci mali svetlé nádeje, že po zjednotení Nemecká nastane raj...

Ach, v roku 1990 kancelár Helmut Kohl vyhlásil: „Keď sa spojí Nemecko, všade rozkvitnú sady a nikomu nebude horšie“. No na východe prišli o prácu milióny ľudí. Väčšina Východných Nemcov to vníma tak, že prišli o štát i o vlasť.

Nedávno som bol v bývalom Karl-Marx-Stadte, teraz Chem-

americký a sovietsky sektor mesta – poznámka prekladateľa) sa turisti nehrnú.

Ja sa ešte pamätám na iný „Checkpoint Charlie“ – 20. októbra 1961 tade viedla biela čiara. Na jednej strane stáli americké tanky generála Claya, na druhej strane sovietske tanky maršala Koneva.

Američania naštartovali motory, Konev telefonuje Chruščovovi a pýta sa: „Čo máme robiť?“ Ten mu odpovedá: „Tiež naštartuje motory“. Po troch dňoch sa Chruščov vyjadril: „Iba táto tenká biela čiara nás zachránila od tretej svetovej vojny“. Máme tu ďalší dôkaz toho, že iba tvrdosť vo vzťahu k Američanom vedie k úspechu.

Socializmus sa zrútil skoro na celom svete, hoci existujú jednotlivé socialistické štáty – Kuba, Vietnam, Čína, KĽDR. Čo si myslíte, mohol to Východný blok ustáť, ak by v ňom podľa čínskeho modelu dovolili ľuďom slobodne zarábať peniaze?

História nepozná kategóriu „keby“. Je ťažké to hodnotiť. Kuba to zvládla aj po tom, ako sa rozpadol ZSSR a dlho existovala bez zahraničnej podpory. Vo Vietname sa ekonomika úspešne rozvíja pod vedením komunistickej strany. Číňania sú tiež borci. Hádám sa s ľuďmi, ktorí tvrdia, že je tam kapitalizmus a nie socializmus.

Potom som s vami v spore. Veľa krát som bol v Čínskej ľudovej republike, v skutočnosti tam toho veľa zo socializmu neostalo, všetko je súkromné, plná sloboda podnikania.

Jeden čínsky vedec mi povedal: „Riskli ste skok od feudalizmu ku kapitalizmu, nevyšlo to. Prečo? Zla ste pochopili Marxov Kapitál. Tam je jasne napísané: Socializmus má šancu na úspech len v podmienkach vysoko rozvinutej ekonomiky“. V ČĽR sa priemysel a pôda nenachádza v súkromných rukách. Skutočne, čínsky model by bol vhodný príklad pre celý socialistický blok, avšak minulosť už späť nevrátime. Som však rád, že sa ruskému národu vrátila jeho hrdosť stratená za Jelcina.

Treba sa učiť od ZSSR

V bývalej NDR vidíme protesty proti migrantom, za radikálnu pravicovú stranu „Alternatíva pre Nemecko“ hlasujú väčšinou východní Nemci.

Áno, to je fakt. Plno endeerákov volí nacionalistov, no to je protest proti politike vlády Nemecka. Východní Nemci sa cítia ako ľudia druhej kategórie. Keď im hovoria: „Treba do Nemecka integrovať utečencov z Afriky“, oni im nahnevane odpovedajú: „Len vy najprv integrujte do nášho štátu nás samých“. Včera večer vo Frankfurte prístahovalec z Afriky sotil pod vlak matku s dieťaťom. Netreba robiť uzáver, že takí sú všetci Afričania, no z podobných udalostí sa rodí odpor k cudzincom.

Bol som v takých emigrantských štvrtiach ako Kreuzberg v Berlíne. Mám pocit, že to nie je Nemecko, skôr Líbya alebo Sýria. Oni si tu tvoria svoj vlastný štát.

Máte absolútnu pravdu. Práve Sovietsky zväz bol dobrým príkladom spoluzitia rôznych národností. To, čo ma zarazilo hneď, ako som tam prišiel, bolo spoloňažovanie vašich národov. Žiadny nebol diskriminovaný ani hanený. Dnešná mládež mi neverí.

No teraz niektoré republiky bývalého ZSSR tvrdia, že boli strašne diskriminované.

Teraz – môže byť. No vtedy vzťahy medzi národnosťami boli predmetom obdivu všetkých cudzincov. Mňa vždy považovali za kavkazca – akcent, výzor. Prídem do kina, pýtajú sa: „Ste Gruzinec či Armén?“ No ani raz som nepočul nepriateľstvo. Ako majú rôzne národy vedľa seba žiť v jednom štáte, to je to, čomu by sa Nemecko malo priučiť u ZSSR.

Preklad z ruského jazyka: Tibor Korečko

Kruh občanů České republiky vyhnaných v roce 1938

Proč je třeba stále připomínat rok 1938

Vybráno z knihy soudního psychologa z USA Douglase M. Kelleye z práce ze soudního tribunálu v Norimberku 1946. Kniha má název Muži kolek Hitlera.

Dodatek – profesor dr. František Bauer

Albert Speer – Fritz Sauckel

Připojili jsme ke Kelleyovu líčení jednotlivých zločinců poznámky, které, jak doufáme, doplňují českému čtenáři výsledky Kelleyova vědeckého šetření. Při zkoumání a hodnocení inteligence nacistických zločinců užil autor tak zvané Rorschachovy zkoušky. Chceme čtenářům několika slovy objasnit, jak je tato zkouška prováděna. Hermann Rorschach, švýcarský psychiatr, zabýval se psychologií typů, podobně jako Kretschmer a Jung. V roce 1941 byl vypracován tak zvaný test Behn-Rorschachův. Při této zkoušce užívají psychologové náhodných skvrn inkoustových nebo barevných, jež vznikají, přeložíme-li jednou stránku papíru, na němž bylo rozlito trochu inkoustu, anebo různých barev. Přeložením papíru přes tyto inkoustové nebo barevné skvrny vznikají náhodně různé obrazy, často fantastických tvarů. Něco podobného tvoří často mraky na obloze. Člověk se může na ně zahledět a rozeznávat v těchto náhodných útvarech hlavu lidskou nebo zvířecí, různé rysy obličejů, tvary zvířat, rostlin, nebo nejrozumnějších věcí. Podobně ve zmíněných skvrnách inkoustových nebo barevných nejrozumnějších tvarů může ten, kdo je zkoušen podle Rorschachova testu, spatřovat opět různé obrazy živých bytostí, anebo předmětů. Podle toho, co zkoušený na těchto skvrnách zdůrazňuje, zda mu jde více o formu, nebo zda zdůrazňuje více barvu, rozeznává psycholog především u zkoušených buď charakterový typ cyklotymní, anebo schizotypní. Schizotypní typ se projevuje při této zkoušce jakožto typ více uzavřený, přemýšlivý, originálnější, kdežto patří-li zkoušený k typu cyklotymnímu, zdůrazňuje více barvu než tvar a spojuje obrazy se svými současnými zájmy, vysvětluje je podle svého povolání a na základě příjemných žádostí, anebo chtěných přání. Rozdíl ve výkladu zkoušených je zajímavý a poučný. Nemůžeme se zabývat podrobným vyličením této zkoušky; snažili jsme se čtenáři jen po-

Henleinovci před příchodem německé armády s nadšením likvidují čs. hraniční orientační sloup, symbol nenáviděného Československa.
Zdroj Wikipedia fotoarchiv

vrchně vysvětlit, jakým způsobem dr. Kelley vězně vyšetřoval. Tyto metody lze stěží popsat a je nutno je předvést přímo na pokusech, aby byly řádně pochopeny.

A na základě těchto zkoušek a ještě různých jiných vyšetřovacích způsobů, jichž užívají psychiatři a neurologové, zhodnotil dr. Kelley inteligenci norimberských zločinců. Byli mezi nimi jednotlivci s vysokým stupněm inteligence a na druhé straně lidé jenom průměrní. Vina však na ně dopadá stejnou měrou. Ti velmi inteligentní měli rozpoznat, komu slouží. Ti druzí jsou zase obžalobou velkého nacistického systému a do značné míry i německého národa, jak tvrdí zejména švýcarský psychiatr Jung a německý historik Meinecke. Nejednou se význační lidé evropské země zamysleli nad tím, jak je možno, aby se do popředí tak velkého a kulturního národa, jako je národ německý, dostali takovíto lidé průměrní nebo zločinní.

A na co zejména je nutno ukázat, jsou výsledky Kelleyova šetření s toho hlediska, zda norimberští zločinci byli skutečnými šílenci či nikoliv. Pro budoucnost má tato otázka nedozírný význam. Dr. Kelley shledal, že všichni vyšetřovanci byli za své činy plně odpovědní a nevyjímá z nich ani jejich vůdce, který, bohužel, v Norimberce na lavici obžalovaných již nezasedne, Adolfa Hitlera. Kelley stejně jako Jung konstatoval u Hitlera charakterové úchylnosti, psychoneurózu, tedy chorobu ni-

koliv organického původu, nýbrž vyvěrající z vnitřního duševního chaosu, pocitu méněcennosti, a z nevyřešených vnitřních konfliktů. Hysterický charakter je u Hitlera zřejmý; a také z hysterie si lékaři, kteří ho ošetřovali, vysvětlovali jeho poruchy organické, tělesné. Ovšem hysteriků běhá po světě mnoho, žen i mužů, kteří dokonce mohou vykonat velká díla. Hitlera tudíž stíhá plná odpovědnost za to, co zlého zosnoval proti jednotlivým evropským národům, stejně jako nesmírnou odpovědností jsou zatíženy všechny ty kruhy německých generálů a průmyslníků, kteří z neznámého Adolfa Hitlera po prvé světové válce udělali i politickou veličinu.

Jestliže Rudolf Hess se podobal jako vyvolený druhý nástupce svému vůdci i svým chorobným založením rovněž defektního charakteru hysterického a se sklonem k simulování nemoci, je obraz vedoucí skupiny nacistické opravdu dokreslen. A zajímavě, také jsme to již podotkli, že u dr. Leye zjistil dr. Kelley vskutku organickou poruchu mozkom. A přece Leyovy projevy řečnické nebo písemné se v ničem nelišily od projevů jeho nacistických druhů. Z toho čtenář nejlépe pochopí, jakému nebezpečí byl vystaven svět, jakému nebezpečí byla na pospas vydána Evropa a zejména náš národ, když zvrácenost vedoucích kruhů německých a slabost evropských demokracií umožnila Hitlerovi nástup k moci. Této skutečnosti by si

měla být vědoma nejen generace právě žijící, nýbrž na ni by neměli zapomenout nikdy, nýbrž naopak dále ji sdělovat jako nejcennější dědictví ti, kdož přijdou po nás.

A co je zvláště důležité na knize Kelleyově, je jeho mužné varování, které adresuje americkému lidu a dokazuje mu, že podobný typ, jako je Hitler, mohl by se objevit i v jiných zemích. Dr. Kelley se tedy neomezil na pouhý výklad o výsledcích svého lékařského šetření a z jednotlivých zkušeností vyvodil důsledky, které jsou snad ještě daleko cennější než studium testů a lékařské proklepávání vězňů, kteří mu byli svěřeni. Vracíme se k počátečním stránkám Kelleyovy knihy a upozorňujeme české a slovenské čtenáře na začáteční kapitoly Kelleyova spisu. Případ zločinných nacistických vůdců by byl nevysvětlitelný jejich šílenstvím a jejich charakterovými chorobnými rysy. A tu přichází Kelley k poznatku, který se zvláštní radostí čteme od amerického autora. Kelley totiž výstižně píše, že norimberští vězňové, zajištění nacističtí

vůdce a také Hitler sám, byli jako všichni ostatní lidé, nebo alespoň většina lidí, vytváření svým prostředím, byli jím uhněti a sami si zase nové sobě vhodné prostředí vytvářeli. A dr. Kelley poměrně obsáhle ve své knize i jako lékař vykládá o tradici pangermánských idejí a o nacistickém duchu, který vlastně čekal pod povrchem německé říše, ukryt pod pásmem německých dějin, na vhodnou příležitost. Tak Američan, jistě málo znalý evropských poměrů, dospěl k důležité zkušenosti, která musí být pochopena zejména v československém lidu. Hitler a jeho nevybíraví pomocníci by se nikdy nebyli mohli vyšplhat tam, kam se dostali přes svou zločinnou bezohlednost a charakterové úchylnosti, kdyby německý národ jim byl nepřipravil vhodnou půdu. Proto právem tvrdíme, že nacismus měl v německém národě hlubší kořeny, sahající až k Bedřichu Velikému a dále až k Lutherovi. Ani Hitler, ani ostatní nacisté by sami byli nestačili svými duševními silami na vytvoření kvantitativně tak mohutného hnutí, jaké se zmocnilo celé podstaty německého národa a jež mohlo ohrozit existenci národů jiných. To si uvědomují četní kritikové s plnou odpovědností i z řad Němců, jako jsou Meinecke, Jaspers a švýcarský psycholog Jung. A jestli který z evropských národů je povinen, aby si stále připomínal tyto skutečnosti nedávné minulosti, je to národ český a slovenský. Musíme v budoucnosti velmi bdít nad dalším vývojem v Německu, poněvadž o převýchově celého národa, ať by šlo o kterýkoliv národ, nelze si činit žádných iluzí. To je úkol přetěžký, nesnadný a jen velmi stěží splnitelný. Velká řada nacistických vůdců a podvůdců zaplatila životem nebo tresty na svobodě za své zločiny, ale ani trest smrti, ani žalář nemohou změnit jádro a duši celého národa. Proto se musíme smířit s touto skutečností a uvědomit si, že norimberské rozsudky nám ještě ani zdaleka nezajistily naši klidnou budoucnost. Ta je věcí naší, věcí správného poznání, naší národní jednoty

Raketová smršť

Ruské rakety masivně udeřily 10. října na ukrajinská města. Mířily především na energetická zařízení.

Ta byla podle Kyryla Tymošenko, poradce ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, zasazena raketami od Lvova až po Záporoží, Kyjev, Chmelnyckyj, Dněpr, Vinnyckyj, Ivano-Frankovsk, Sumy, Charkov, Žytomyr, Kirovohrad a celý jih země se ocitl pod palbou raket včetně Oděsy.

Dodávky elektřiny, ale i vody byly přerušeny téměř po celé Ukrajině, kolaboval internet, o život přišlo 11 lidí, na stovku utrpělo zranění. Ruský prezident Vladimir Putin potvrdil, že rozsáhlé údery napříč ukrajinským územím jsou odvetou za teroristické útoky proti Rusku, včetně poškození Krymského mostu na Krym. Střely dlouhého doletu zasáhly dle něj energetická, vojenská a komunikační zařízení. (ČTK, Blesk)

Teroristé poškodili plynovody

Na čtyřech místech unikal plyn z poškozených potrubí na dně Baltského moře. Jak politici Evropské unie, tak i Rusko se shodují, že poškození plynovodů jsou úmyslná. Rusko ale odmítá, že by za ně bylo odpovědné jak tvrdí Ukrajina a naopak zmiňuje USA. Ruský prezident Vladimir Putin tuto pravděpodobnou sabotáž označil za „akt mezinárodního terorismu.“ Rusko proto vyzvalo 30. září k mezinárodnímu vyšetřování výbuchů, které poškodily plynovody Nord Stream 1 a Nord Stream 2. Jak podotkl Dmitrij Peskov,

mluvčí Kremlu, tak se bez seriózního šetření tohoto „bezprecedentního aktu státního terorismu“ nelze obejít. Bude to vyžadovat mezinárodní součinnost. „Sergej Naryškin, nejvyšší představitel ruské civilní rozvědky řekl, že mají materiály, dokazující, že za incidentem je „západní stopa.“ Z narušených potrubí uniklo do ovzduší mnoho natanu – skleníkového plynu – škodícímu životnímu prostředí. Prezident Putin prohlásil, že s celým případem se obrátí k naléhavému projednání v Radě bezpečnosti OSN.

USA po sabotáži na podmorských potrubích Nord Stream 1 a 2 zdrazily zkapalněný zemní plyn (LNG) a zvýšily jeho prodej, upozornil mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov. USA v minulosti opakovaně kritizovaly výstavbu plynovodu Nord Stream 2. Nyní se prudce zvedly sazby tankerů za přepravu LNG. V případě okamžitého dodání se cena od začátku září více než zdvojnásobila! V noci na 2. října přestal plyn z potrubí Nord Stream 2 unikat. Potvrdil to mluvčí provozovatele plynovodu Ulrich Lissek.

Ipportal24.cz

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 269/2022, cena 10 Kč.
Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.
Vydavatel: Slovanský výbor ČR.
Redakční radu řídí: Docent RNDr. Jan Minář, Dr.Sc.
Členové rady: Miroslav Havlík, Eva Holečková, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec a Nataša Weberová.
Distribuci vede Alena Grospičková.
Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.
Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 110 21 Praha 1, III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152.
internetová adresa: www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).
Adresa e-mail: slovanyborcr@volny.cz.
Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.
Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvků. Uzávěrka čísla dne 18. 10. 2022.
Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.

Stranu 8 připravila a redigovala Nataša Weberová